

Oh, ha számoltam volna a könnyeimet.
Fekete felhők szítottak tömkeleget.
Lezuhantam, atomok törtek szét,
S hallgattam, csak hallgattam a zenét.
Fekete paripák tipornak magamban,
S egyszerre fent szállok a magasban.
A ritmus marja ketté a szívemet,
S oly édesen, csodásan szépeleg.
Mert tetszik most, érzem, lebegek;
Boldogabb most nem is lehetek.
Úgy szeretnék táncolni még véled,
Akarlak, akarlak, oh egyetlen élet!

/2013.dec.17./

A vers érzelmeket közöl. Az élet fent és lentjeit jeleníti meg ambivalens metaforákkal. A szenvedélyességet adja át, az élet szeretetét fájdalommal s örömmel teli.